

[Statsministeren.]

koste 600-700 mill. kr. Det kan man rigtig nok, hvis man vil nøjes med i første omgang at sætte ind f. eks. på det familiepoltiske område og øge børnetilskuddet. Så er vi nået så langt. Så kan man jo efterhånden, som der siges fra regeringens side, i takt, i takt med den økonomiske udvikling — som der står i åbningstalen, som vi har diskuteret, og som man skulle begynde at interessere sig for også fra venstres og konservativ side — sammen i takt med den økonomiske udvikling både klare børnetilskuddene og, når der er en så stor tilslutning til løsning af sambeskatningsproblemet, også klare dette, ligesom vi i takt med den økonomiske udvikling kunne komme videre med proportionalbeskatningen.

Så hørte vi en kort opremsning af besparelsesforslagene fra sidste samling. Vi hørte om banerne, der skulle nedlægges. Jeg ved bare ikke, hvor de baner ligger, der skal nedlægges; det får vi aldrig et ord at vide om. Jeg garanterer, at der ikke under hele valgkampen vil være én valgkreds her i landet, hvor der findes en bane, der skal nedlægges — jo, måske i alle de andre valgkredse. Derimod er man, når man kommer til besparelser med hensyn til at lægge byrder over på de mindstbemidlede, betydelig mere præcis. Da er der tale om huslejeforhøjelser, forhøjelse af sygekassekontingenter og den slags. Det er det, man kalder besparelser. Det er besparelser på statsbudgettet, men det er ikke besparelser i de små hjem.

Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Poul Møller mente, ud over det, der nys blev citeret af den ærede ordfører hr. Aksel Larsen om alt, hvad der ville ske, hvis man gennemførte denne skattereform, at man ligefrem ville løse tilværelsens problemer for den danske befolkning. Jeg vil sige, at hvis det ærede medlem hr. Poul Møller kunne garantere mig det, så ville jeg næsten vove eksperimentet. Men jeg tror nu ikke, at det løser tilværelsens problemer, at man nedsætter to tredjedele af de danske skatteyderes skat med imellem 200 og 300 kr. og så samtidig foretager besparelser, hvis man kunne få mulighed derfor, der medfører, at en del af disse penge skal betales i højere husleje, højere sygekassekontingent, og når man skal hen og låne bøger o. s. v.

Der er store problemer for mindrebemidlede her i landet, og, som jeg sagde i slutningen af min sidste tale, og det vil jeg gerne gentage, det er disse store problemer for de mindrebemidlede her i landet, regeringspartierne søger at løse, har prøvet at bidrage til en løsning af i den tid, der er gået, og også fremover vil gøre vort til, vise god vilje til at få løst, og ikke blot ved en ensidig skattepolitik, som fremhævet af venstre og de konservative.

Udenrigsministeren (*Krag*): Det ærede medlem Ole Bjørn Kraft gjorde i formiddags nogle kommentarer til den udenrigspolitiske situation. Jeg er det ærede medlem taknemlig for hans udtalelser, som jeg i det store og hele er enig med ham i.

I de bemærkninger, jeg havde lejlighed til at gøre i går, var det i og for sig ikke min hensigt at fremsætte nogen udtalelse om ønskeligheden af et topmøde, endsige at give udtryk for nogen optimisme med hensyn til udfaldet af et eventuelt topmøde i 1961. Det, jeg forsøgte, var så objektivt, jeg kunne, at referere indtryk, jeg har fået under min deltagelse i De Forende Nationers generalforsamling gennem samtaler med andre landes repræsentanter.

Det var herigennem, jeg erfarede, at det var en udbredt opfattelse, at Sovjetunionen de kommende måneder vil presse på for at opnå et topmøde, måske et topmøde af tilsvarende sammensætning som det, der brød sammen, endnu før det var påbegyndt i Paris i maj måned i år, måske et topmøde med en noget bredere sammensætning. Om dette pres fra Sovjets side fører til resultat, skjuler sig i fremtiden. Man har indtryk af, at Englands premierminister under visse forudsætninger vil være tilhænger af et topmøde af denne karakter, medens Frankrigs præsident, de Gaulle, formentlig vil stille sig noget mere køligt. Den endelige afgørelse kan komme til at ligge hos USAs nye præsident, hvem af de to kandidater det nu end måtte blive.

Om der bliver et topmøde til foråret, er altså usikkert, men stærke kræfter vil presse på for at opnå det. I vurderingen af, hvad der kan komme ud af et topmøde, hvis det kommer, er jeg enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Også jeg tror, som jeg tidligere har givet udtryk